

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717204044
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6717204044.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša vo veci starostlivosti súdu o maloletého N. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa rodičov - matky Y. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., K. XXX, právne zastúpená JUDr. Martinou Mészáros Bariakovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Bystrický rad 453/77, Zvolen a otca H. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XX, G., o návrhu matky na nariadenie pedagogicko-psychologického vyšetrenia maloletého, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/86/2017-127, zo dňa 26. 03. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd udelil matke Y. E. súhlas na vykonanie pedagogicko-psychologického vyšetrenia maloletého N. A., nar. XX. XX. XXXX v Centre pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie Zvolen aplikujúc ustanovenie § 35 Zákona o rodine, podľa ktorého ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, vrátane udelenia súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

2. Matka maloletého sa podaným návrhom domáhala udelenia súhlasu s nariadením pedagogického vyšetrenia maloletého N. z dôvodu, že na jar roku 2016 bola kontaktovaná triednou učiteľkou maloletého, u ktorého majú podozrenie na dyslexiu a dysortografiu. V škole navrhli pedagogicko-psychologický poradňu za účelom vyšetrenia maloletého na poruchy pozornosti, pričom otec maloletého najskôr prisľúbil, že podpíše súhlas s vyšetrením dieťaťa, následne však triednej učiteľke oznámil, že bude súhlasiť, ak sa vyšetrenie uskutoční pod kamerovým systémom, ktorým však škola nedisponuje, preto súhlas nedal.

3. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania výsluchom účastníkov, správami zadováženými v priebehu pojednávania mal preukázané, že rodičia maloletého nie sú manželia, právoplatným rozsudkom bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti matke, ktorá mu aj v súčasnej dobe zabezpečuje primeranú starostlivosť. Keďže otec maloletého odmieta dať matke súhlas na vykonanie pedagogicko-psychologického vyšetrenia dieťaťa, bez ktorého nie je možné toto v zmysle vyjadrenia Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie vykonať (ďalej v texte aj „CPPaP“) a aj s poukazom na usmernenie Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR), pričom je v záujme dieťaťa, aby sa tento takémuto vyšetreniu podrobil, súd návrhu matky vyhovel. Okresný súd vychádzal

aj z tej skutočnosti, že maloletý mal odklad plnenia povinnej školskej dochádzky z dôvodu, že nespĺňal kritériá školskej spôsobilosti, nakoľko bol emočne aj sociálne nezrelý. Preukázanie skutočností, či maloletý trpí syndrómom ADHD, prípadne ADD, je výlučne v kompetencii odborníka, aby sa k danej otázke vyjadril s tým, že v prípade ich preukázania môže, ako uviedla právna zástupkyňa matky, využívať určité výhody v rámci učebného procesu. Aj z oznámenia triednej učiteľky základnej školy, ktorú maloletý navštevuje bolo potvrdené, že u maloletého sa vyskytuje okrem iného nesústredenosť, býva podráždený, má problémy s prepisom a odpisom textu, ktorý si neskontroluje a necháva ho s chybami. Taktiež ho obmedzuje pomalé tempo v matematike, ktorá mu ide a celkom ho baví. Aj keď triedna učiteľka uviedla, že z jej pohľadu nie potrebné špeciálne pedagogické vyšetrenie, vzhľadom na úroveň čítania, upozornila, že to je len jej osobný názor po relatívne krátkom období. Okresný súd tak s prihliadnutím na najlepší záujem maloletého ako aj na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, v dôsledku, že rodičia sa na predmetnej veci, teda tom, aby sa maloletý podrobil pedagogicko-psychologickému vyšetreniu nedohli, dal súhlas namiesto otca a návrhu vyhovel.

4. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 52 CMP.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa. Prioritne namietal, že na pojednávaní vedenom sudkyňou S.. Z. nemal žiadny priestor na svoju pripravenú prezentáciu a záverečnú reč. Už v úvode svojho vyjadrenia na pojednávaní vyslovil absolútnu nedôveru voči psychiatrom a psychológom vo Zvolene, pretože maloletý bol aj v roku 2009 a 2010 „pohadzovaný“ 6 autoritám, ktoré všetci znalci odmietli a navyše v týchto rokoch matka bránila účelovo tendenčne otcovi stretávať sa s maloletým a z tohto dôvodu vyhľadala S.. A., ktorá najskôr napísala, že dieťa je v „regrese“ a neskôr bolo dieťa po dvoch týždňoch „zázračne“ uzdravené. Napriek tomu, že spočiatku zákonná sudkyňa akceptovala, aby vyšetrenie prebehlo mimo G. a mimo L., nakoniec určila v rozhodnutí Centrum pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie Zvolen. Naopak právnej zástupkyňi matky bol zo strany zákonnej sudkyne poskytnutý na pojednávaní priestor okrem iného aj o trestnom konaní, o telefonátoch a údajných znaleckých posudkoch z trestného konania. Spochybnil postup zákonnej sudkyne na pojednávaní, ktorá odmietala jeho dôkazy ešte predtým ako ich vôbec stihol prezentovať a predložiť, naopak podrobne čítala správu CPPaP Zvolen z januára 2014.

6. Otec maloletého v odvolaní namietal, že o jeho námietke zaujatosti voči Z.. H. a S.. Z. ku dňu podania odvolania Okresný súd Zvolen nerozhodol. Návrh matky nepovažuje za dôvodný, nakoľko právna zástupkyňa matky nepredložila žiaden dôkaz o tom, že dieťa by mohlo mať údajnú dyslexiu. Poukázal na vyjadrenie triednej učiteľky maloletého, že dieťa nemá dyslexiu ani ADHD, preto zo strany matky ide iba o jej tvrdenie. Nedefinovala ani aktuálne prejavy dieťaťa, ktorý je jednotkár, dvojkár a nepredložila dôkazy, na základe ktorých si myslí, že dieťa má dyslexiu. Naopak matka neurobila nič, aby dieťaťu uľahčila témy v učení a podľa vyjadrenia maloletého matka sa s ním vôbec neučí a zároveň poukázal na ďalšie dôvody, ktoré dieťa ovplyvňujú v jeho vnímaní v osobnom a výchovnom vzdelávacom procese, najmä to, že matka sa od nástupu maloletému príprave na vyučovanie nevenuje a navyše zanedbáva zdravotnú starostlivosť o dieťa. Súhlas nedal, pretože výsledkom bude, že zdravé dieťa bude užívať v rámci ADHD tzv. medikamentóznou liečbu a o pár mesiacov bude z neho „telo bez duše“. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že udelí matke súhlas na vykonanie pedagogicko-psychologického vyšetrenia maloletého v Centre pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie v Nitre podľa návrhu matky na vyšetrenie diagnózy dyslexie.

7. Matka maloletého v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že rozhodnutie okresného súdu považuje za správne, zákonné, riadne odôvodnené a spravodlivé a hlavne v záujme maloletého dieťaťa. Nie je pravdivé jeho vyjadrenie, že nemal dostatok priestoru na vyjadrenie sa k predmetu konania na pojednávaní dňa 26. 03. 2018, naopak dostatočne vyjadril svoj názor, a to vrátane jeho písomných vyjadrení, ktoré doručil súdu. Ak aj zákonná sudkyňa prerušila jeho prejav, snažila sa usmerniť pojednávanie a otca, aby sa vyjadroval vecne a k predmetu konania. V konečnom dôsledku otec maloletého s vyšetrením súhlasí, ak navrhuje zmenu rozsudku len v tom, aby sa vyšetrenie realizovalo v Nitre. Dôvody uvádzané otcom vo vzťahu k nedôvere k Centru pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie vo Zvolene vyplývajú len z jeho subjektívneho názoru na jednotlivých odborníkov (MUDr. A.), zamestnanci vo Zvolene nie sú predpojatí a k určeniu Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie vo Zvolene bolo určené najmä s prihliadnutím na záujem maloletého, aby za vyšetrením nemusel cestovať dlhú cestu, prípadne opakovane, ak by vyšetrenie bolo nutné opakovať, alebo bude mať viacero fáz.

8. Zdôraznila nevyhnutnosť odborného vyšetrenia maloletého, pretože až odborné vyšetrenie so špeciálnym zameraním môže skutočne potvrdiť, či maloletý trpí nejakou z možných diagnôz, alebo nie. Matka by bola najradšej, keby sa žiadna z predpokladaných diagnôz nepotvrdila, avšak za situácie, že by tomu tak nebolo, mohol by mať maloletý primerané úľavy vo vyučovaní, ktoré by mu celý proces učenia a vzdelávania uľahčili. Vyjadrenie triednej učiteľky však nie je podstatným, ak táto nie je odborníkom v danej oblasti. Rázne odmietla, že by sa maloletému v príprave na vyučovanie nevenovala, naopak vynakladá maximálne možné úsilie, aby synovi s učením pomohla a aby mu vzdelávanie čo najviac uľahčila. Nie je preto v záujme maloletého, aby s ním cestovala na vyšetrenie niekoľko kilometrov, a to jednak z dôvodu vzdialenosti, ale hlavne za situácie, ak by bolo potrebných viacero vyšetrení, čo by neprimerane zaťažovalo ju a aj maloletého N.. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

9. V dôsledku odvolania otca maloletého krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej v texte „CSP“), vec preskúmal v zmysle ust. § 65 a § 66 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku - ďalej v texte „CMP“ a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP (á contrario) rozsudok okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 CMP ako vecne správny potvrdil.

10. Podľa § 1 CMP podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Prioritne odvolací súd skúmal, či námietka zaujatosti voči zákonnej sudkyňi, ktorú otec maloletého vzniesol v priebehu konania, je dôvodná a či vo veci konal zákonný sudca. Odvolací súd sa oboznámil s podaním otca maloletého zo dňa 12. 03. 2018, adresovaného v tomto konaní, v rámci ktorého vzniesol námietku zaujatosti voči S.. Z. a voči pracovníkov Okresného súdu Zvolen a žiadal spor prikázať inému súdu v obvode, kde má trvalé bydlisko, teda Okresnému súdu Bratislava I. V podaní poukázal na to, že zákonná sudkyňa Mgr. Jombíková ešte v roku 2012 nezákonným spôsobom a bez akýchkoľvek dôkazov v rozpore so záujmom dieťaťa ukončila striedavú osobnú starostlivosť o maloletého a jemu ako otcovi len upravila styk s maloletým, preto nie je možné, aby prejednávala akýkoľvek proces o maloletom. Spochybnil zároveň pôsobenie súdnych úradníkov súdu vo Zvolene v konaní od roku 2009 až 2017, ktoré nie je v záujme maloletého. Navrhol presunúť spis na Okresný súd Bratislava. Naďalej zotrval na námietke zaujatosti voči zákonnej sudkyňi Mgr. Jombíkovej.

15. Zo zvukového záznamu vyhotoveného z priebehu pojednávania zo dňa 26. 03. 2018, s ktorým sa odvolací súd oboznámil, mal odvolací súd za preukázané, že zákonná sudkyňa Mgr. Eva Jombíková na pojednávaní uviedla, že na námietku otca vznesenú v priebehu konania voči jej osobe neprihliada. Mala za to, že nie sú splnené zákonné predpoklady pre predloženie uvedenej námietky nadriadenému súdu, nakoľko okolnosti, ktoré otec maloletého namietal, spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jej rozhodovacej činnosti, ktoré okolnosti nie sú dôvodom na vylúčenie sudcu.

16. Podľa § 49 ods. 1 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

17. Podľa § 49 ods. 3 CSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

18. Odvolací súd konštatuje, že postup zákonnej sudkyne, ktorá námietku zaujatosti vznesenú otcom maloletého nepredložila nadriadenému súdu, považuje za vecne správny. Z podania otca maloletého

zo dňa 14. 03. 2018 (č. I. 75 spisu a nasl.) jednoznačne vyplýva, že dôvodom vznesenej námietky zaujatosti zákonnej sudkyne, má byť jej rozhodovacia činnosť z roku 2012, kedy ako zákonná sudkyňa zverila maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky a otcovi upravila pravidelný styk s dieťaťom. Civilný sporový poriadok v ust. § 49 ods. 3 výslovne vylučuje, aby dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu boli okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanom spore. Postupom sa rozumejú procesné úkony sudcu vrátane rozhodnutí, a to aj vo veci samej. V postupe sudcu pri prejednávaní konkrétneho sporu sa prejavuje samotný výkon súdnictva, preto tieto okolnosti nemôžu byť sami o sebe dôvodom zaujatosti sudcu. Zákon tiež vylučuje, aby dôvod pochybností o sudcovej nezaujatosti bol spájaný s jeho rozhodovacou činnosťou. Zohľadňuje súdnu prax, ktorá bola konštantná v prípadoch, keď sudca v inom obdobnom spore rozhodol spôsobom, s ktorým strana nesúhlasila, resp. opakovane v sporoch toho istého žalobcu žalobu zamietol. Je teda zrejmé, že pokiaľ otec maloletého nebol s rozhodnutím zákonnej sudkyne o úprave výkonu práv a povinností rodičov voči maloletému, ktorým bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/323/2010-408 zo dňa 11. 07. 2012, spokojný, resp. s takýmto rozhodnutím nesúhlasil, nemožno s rozhodovacou činnosťou zákonnej sudkyne v predchádzajúcom období spájať dôvodne vznesenú námietku zaujatosti zo strany otca.

19. Podľa § 53 ods. 3 CSP ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

20. Keďže predmetná námietka zaujatosti vznesená otcom maloletého v priebehu konania pred okresným súdom spočívala len v procesnom postupe sudcu, resp. v jeho rozhodovacej činnosti, okresný súd - zákonná sudkyňa na námietku zaujatosti dôvodne neprihliadla a v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

21. V odvolaní otec maloletého namietal, že dosiaľ nebolo o námietke, ktorú vznesol voči zákonnej sudkyňi, rozhodnuté, preto vzhľadom na vyššie uvedené neobstojí ani odvolací dôvod otca maloletého, ktorý trval na tom, že „vo veci rozhodol vylúčený sudca v nevybavenej námietke zaujatosti“.

22. Napriek vyššie uvedenému odvolací súd zároveň konštatuje, že ani z podaného odvolania otca maloletého nevyplýva žiadna okolnosť, ktorá by akýmkoľvek spôsobom spochybnila nestrannosť a nezaujatosť zákonnej sudkyne v prejednávaní veci. Otec maloletého namietal, že zo strany zákonnej sudkyne mu nebol poskytnutý rovnaký priestor na vyjadrenie ako matke dieťaťa, prípadne jej právnej zástupkyne na pojednávaní. Zo zvukového záznamu z priebehu pojednávania dňa 26. 03. 2018 je zrejmé, že otec maloletého dostatočne vyjadril svoj názor na prejednávanú vec, a to nielen na pojednávaní, ale aj v rámci svojich písomných vyjadrení, ktoré doručil súdu. Ak aj zákonná sudkyňa prerušila prejav otca na pojednávaní, snažila sa ho usmerniť, aby sa vyjadroval vecne a k predmetu konania, teda opätovne by prípadne išlo o dôvody spočívajúce v postupe sudcu v konaní o prejednávaní veci. V odvolaní tak neboli uvedené žiadne ďalšie dôvody, ktoré by mali akokoľvek spochybniť pomer zákonnej sudkyne k sporu, stranám, ich zástupcom, alebo osobám zúčastneným na konaní, z ktorých by bolo možné vyvodiť odôvodnené pochybnosti o jej nezaujatosti.

23. Otec maloletého ďalej v odvolaní namietal, že okresný súd nesprávnym procesným postupom mu neumožnil, resp. nedal žiadny priestor na jeho pripravenú prezentáciu a záverečnú reč a naopak, nepomerne väčší priestor bol poskytnutý právnej zástupkyňi matky. Zo zvukového záznamu zaznamenaného dňa 28. 03. 2018, teda z pojednávania, na ktorom sa osobne zúčastnil otec, ako i matka maloletého a právna zástupkyňa matky, vrátane kolízneho opatrovníka dieťaťa, však vyplynulo, že obaja účastníci konania, tak matka, ako i otec, mali dostatočný priestor na prezentáciu svojich názorov, vyjadrení, ako aj v možnosti predložiť dôkazy vzťahujúce sa na predmetné konanie, a pokiaľ zákonná sudkyňa zasiahla do výpovede otca maloletého išlo len o zabezpečenie riadneho vedenia priebehu pojednávania za účelom, aby pojednávanie bolo vedené v merite veci, teda predmetom ktorého bolo najmä udelenie súhlasu s pedagogicko-psychologickým vyšetrením maloletého dieťaťa. Otec maloletého mal preto možnosť nielen písomne, ale aj ústne pred súdom vypovedať, k veci sa vyjadriť, vrátane jeho prezentácie k veci, ale aj záverečného slova. Uvedená odvolacia námietka preto neobstojí.

24. Dôvodnou nie je ani námietka otca maloletého spočívajúca v tom, že súd nevykonával dôkazy ním predložené, prípadne sa s nimi neoboznámil a pri rozhodovaní vychádzal len z dôkazov vykonaných na prospech matky.

25. Civilný sporový poriadok, ako aj Civilný mimosporový poriadok ukladá povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd ale nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a záver o tom, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie účastníkov konania. Treba dodať, že aj podľa judikatúry Ústavného súdu SR nepatrí do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd právo účastníka vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenie ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, resp. toho, aby súdy preberali, alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré predkladá účastník konania (II ÚS 3/97, II ÚS 251/03).

26. I keď článok 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zaručuje právo na spravodlivé súdne konanie, neustanovuje žiadne pravidlá pre prípustnosť dôkazov, alebo spôsob, ktorým majú byť posúdené; tieto záležitosti preto musia byť primárne upravené vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi súdmi. Ústava SR neupravuje prípustnosť dôkazov, ale ponecháva jej úpravu na príslušné zákony, spravidla na procesné kódexy. Takisto význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu - inými slovami, právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I ÚS 52/03).

27. Otec maloletého poukazoval najmä na dôkazy predkladané súdu, a to text knihy od Richarda Saula (ADHD neexistuje - pravda o poruche pozornosti s hyperaktivitou) a rovnako knihu doznaní - priznania bývalého riaditeľa farmaceutického priemyslu, ktorý mal vymyslieť diagnózu ADHD. K týmto dôkazom však odvolací súd poznamenáva, že nemajú priamy súvis s prejednávanou vecou, ak predmetom konania je udelenie súhlasu s pedagogicko-psychologickým vyšetrením maloletého a nie s tým, že by bola u maloletého takáto diagnóza už potvrdená. Zároveň nie je dôvodnou ani námietka otca, ktorý namietal zaujatosť samotného Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie Zvolen, ktoré tvrdenia však nepodložil konkrétnymi skutočnosťami a vyplývajú len z jeho subjektívneho názoru na jednotlivých odborníkov, ktorí v minulosti maloletého vyšetrovali. Otec maloletého vo svojom odvolaní uviedol konkrétne len MUDr. A., pričom táto nie je zamestnaná v Centre pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie vo Zvolene.

28. Odvolací súd dospel k záveru, že vo veci konal a rozhodol zákonný sudca.

29. Vzhľadom na vyššie uvedenú nedôvodnosť námietok otca následne odvolací súd pristúpil k preskúmaniu toho, či rozhodnutie okresného súdu, ktorým bol udelený súhlas matke na vykonanie pedagogicko-psychologického vyšetrenia maloletého v CPPaP Zvolen je v záujme dieťaťa, ktorý záujem je pri rozhodovaní dominantný.

30. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že maloletý mal odklad plnenia povinnej školskej dochádzky z dôvodu, že nespĺňal kritériá školskej spôsobilosti, nakoľko bol emočne a sociálne nezrelý. To, či maloletý naozaj trpí syndrómom ADHD, prípadne iným, alebo nie, je však výlučne v kompetencii odborníka, aby sa k danej téme vyjadril s tým, že v prípade preukázania uvedené môže mať pozitívne následky i pre ďalší vývoj maloletého, nielen v rámci jeho zdravia a zabezpečenia zdravotnej starostlivosti, ale aj v súvislosti s prípravou na vyučovanie a dosahovanie dobrých vyučovacích výsledkov. Je zrejmé, že predmetný návrh matka podala na podnet vyučujúcich, ak okrem iného triedna učiteľka oznámila, že maloletý býva podráždený, má problémy s prepisom a odpisom textu, ktorý si neskontroluje a necháva ho s chybami, potvrdila obmedzenie pomalého tempa v matematike. Okresný súd dôvodne prihladol i na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, preto odvolací súd na dôvody napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje (body č. 11 až 18).

31. Odvolací súd tak na záver konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a dospel k správne právnemu záveru o nevyhnutnosti

udelenia súhlasu s pedagogicko-psychologickým vyšetrením maloletého, s ktorým otec nesúhlasil. Otec maloletého v odvolaní nespochybnil vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia a ani to, ako by prípadné pedagogicko-psychologické vyšetrenie v CPPaP Zvolen mohlo akýmkoľvek spôsobom narušiť, prípadne čo i len ohroziť zdravý a nerušený vývoj dieťaťa. Naopak až odborným posúdením bude možné zabezpečiť čo najvhodnejším spôsobom psychický a fyzický vývoj maloletého dieťaťa.

32. Okresný súd stručne, jasne a zrozumiteľne odôvodnil, na základe akých skutkových a právnych záverov dospel k tomu, že návrh je dôvodný a prihliadol i na tú skutočnosť, že v konečnom dôsledku otec maloletého so samotným vyšetrením dieťaťa súhlasil, avšak nestotožnil sa s miestom, kde mal byť uvedený výkon realizovaný. Bolo by však v rozpore so záujmom maloletého, aby tento len z dôvodu subjektívneho názoru otca na zamestnancov CPPaP cestoval za vyšetrením mimo obvodu svojho bydliska, najmä v prípade, ak by mohlo dôjsť k opakovaniu, či doplneniu vyšetrenia. Dôležitým je aj zabezpečenie jeho prítomnosti na vyšetrení bez zaťaženia cestovaním.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

34. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).